

Historisch Lopikerwaard

Astrid van Jaarsveld (1972) veelzijdige ondernemer, werkend als psycholoog in eigen praktijk en als Coach Vadem bij In-Touw, psychologische dienstverlening voor de zakelijke markt.

Het is schemerdonker, ze staat buiten in de regen te wachten op haar man. Die moest nog even terug om een lamp te doven en een deur af te sluiten. De regen spetterde koud op haar warme gezicht. Ze voelde haar laarzen die tot onder haar knie druk uitoefende en haar en beschermend gevoel gaven. Haar jas had ze stevig om zich heen gebonden. Haar haren waren los en met een windvlaag plakte een streng tegen haar wang.

Gewoon een doordeweekse (geromantiseerde) donderdag, waarin ik op het punt sta om samen met mijn man naar huis te fietsen, na een werkdag. Het wachten duurt nog wat en ik groet de voor mij onbekende fietser die met een zwak schijnende fietslamp voorbij komt. Ik ken nog niet iedereen hier in Oudewater.

Ik stel me graag en vaak voor hoe het leven vroeger zou zijn geweest. Hoe een vrouw zich voelde in historisch Lopikerwaard. Ik stelde me voor dat ik mijn oma was, of nog beter, haar moeder; de vrouw van Reinier Klever uit Benschop in de jaren rond 1870. Ook gewoon als bijna veertiger. Die buiten de stal nog even op haar man wachtte omdat hij nog een riek extra hooi voor het paard zou hebben gegooid, en een knoop controleerde, die het houten hek vasthield, waarachter de koeien warm stonden te herkauwen. Zij heeft ook buiten gestaan; voelde ook de bescherming van haar schoeisel en had ook zin om naar huis te gaan, naar binnen en een potje eten te koken. Had ook een dag met zorg en werken achter de rug; ook toen was het donderdagavond. Ook toen was het donker en ook toen regende het. Vier dochters hadden ze. Grada (trouwde met mijn opa), Margje (trouwde en kreeg 4 kinderen), Ernsta (werd non) en Geertrui (trouwde en kreeg 13 kinderen). Er kwam toen nog een paard met wagen voorbij, die een zwak schijnsel bij zich had. De hoeven maakten doffe ploffen op het zandpad en de wagen kraakte wat. Zij groette de man en vrouw op de bok, al kende ze niet iedereen aan het Benedeneind.

Ook toen zou een vrouw van haar man hebben gehouden. Ook al vertellen de verhalen van vroeger die ik hoor in mijn spreekkamer meestal dat er geen plaats was voor gevoelens delen of praten met elkaar over hoe het nou écht met je was. Terwijl dat toch, vroeger en nu, de basis is van een gezellig en warm nest. Natuurlijk waren gezinnen veel groter en was delen van kleding en eten aan de orde van de dag. Maar het delen van gevoelens? Grappig: Gezinnen zijn nu kleiner en er hoeft minder gedeeld te worden, en ik denk dat wij nu meer delen (als het gaat over gevoel en emotie) dan een paar generaties geleden. Hoewel: ook toen al wisten sommige mensen dat dat het leven een stuk aangenamer maakt.

inTouw

Psychologische dienstverlening voor de zakelijke markt

Astrid van Jaarsveld - PHHaastrecht/InTouw
T 0348-558000 • info@intouw.nl • www.intouw.nl